

Až zítra, skoro raníčko,
dříve než vyjde slunéčko.
Slunéčko z hory vychází,
můj milý se nenachází.

Ach, milý jede po mostě,
pod ním koníček za dvě stě.

Koníček pod ním laškuje,
mé srdečko se raduje.

Koníček zlámal nožičku,
můj milý srazil hlavičku.
Zvučte, hrany, na vše strany,
umřelo mé potěšení.

Jednoho sem milovala,
toho sem smutná pozbyla.
Umřel mně z vonné růže květ,
mrzí mě celý širý svět.

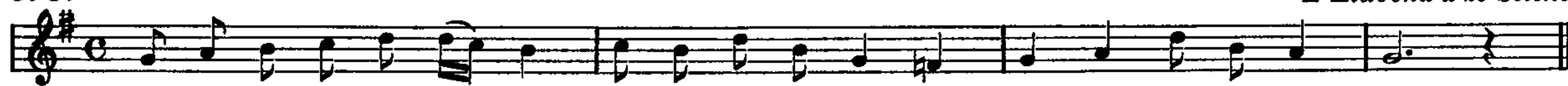
1) Ach, nadešel mně v noci sen,
že můj syneček jedě sem.

2) edem meho srdca tužení.

185. LIBÁ RYBA

395.

Z Lidečka a ze Štítné

Z je-dnej stra - ny Du - na - ja Jan ko - ně na - pá - já, Jan ko - ně na - pá - já.

Z jednej strany Dunaja
[: Jan koně napájá. :]

Z druhej strany Dunaja
Durna ruce myje.

Ach, Durničko, Durno má,
máte ruce bílé;

komu vy jich podáte,
tomu budú milé.

Komu bych jich podala,
chybě, Janko, tobě?

Přijdi zítra večer k nám,
a já ti jich podám.

A já večer nepříjdu,
z večera bývá tma.

Já ti rožžu svíčečku
naprotivaj okna.

Než svíčečku zažžela,
Janka voda vzala.

Ach, rybaři, rybaři,
vytáhněte rybu
mému srdcu libú.

Jak ponajprv zatáhli,
rybičku vytáhli.

A to není ta ryba,

mému srdcu libá.

Jak po druhé zatáhli,
Janóška vytáhli.

A to je to ta ryba
mému srdcu libá.

A co je mně už po ní,
dyž už není živá.

Měla Durna dva nože,
oba metalové;

jedným hrobek kopala,
druhým sa probodla.

396. *Z doplňků*

Ze Soběchleb

Z jedné strany Dunaje
Dorna nohy myje;

z druhé strany Dunaje
Ján napájí koně.

Ach, má milá Dorničko,
bílý nohy máte:

Což je tomu přeblyze,

za kým pokráčáte.

Ach, má milá Dorničko,
černý oči máte.

Což je tomu přeblyze,
za kým pohlédáte.

Ach, má milá Dorničko,
bílý ruce máte;

což je tomu přeblyze,
komu je podáte.

Ach, můj milý Janičku,
přijdi ty dneska k nám,
tobě já jich podám.

Ach, má milá Dorničko,
bývá tma z večera,
Donaj je hlyboká.